

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului Durnea Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 28 decembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Durnea Serghei Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.08.2014 - 28.12.2015;
2. Instanța de apel : 24.02.2016 - 22.02.2017;
3. Instanța de recurs ordinar : 06.06.2017 - 04.07.2017;
4. Instanța de apel : 24.07.2017 - 06.03.2019;
5. Instanța de recurs ordinar : 14.05.2019 - 10.07.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 28 decembrie 2015, Durnea Serghei a fost condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar conform art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată acestuia a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Durnea Serghei, fiind deținător al permisului de conducere cu categoria „B”, la 22 aprilie 2014, în jurul orei 22:45, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conducând automobilul de model Xxxxx, cu n/î XXXXX, și deplasându-se pe partea carosabilă a str.31 August, din direcția str. Independenței spre str. Ștefan cel Mare, mun. Bălți, având viteza de deplasare de aproximativ 50 km/oră, în regiunea intersecției cu str. Voluntarilor, mun. Bălți, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, și anume: - pct.10 alin.(1) lit.b), potrivit căruia, persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță

vehiculul pe drum; pct.45 subpct.(1) și (2), potrivit cărora, „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu a ținut cont de condițiile climaterice, deplasându-se pe timp de noapte, în rezultatul cărui fapt nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, incorect a apreciat situația de trafic, tamponând cu partea din față a automobilului doi pietoni, Ciuperca Marin și Cotruța Rita, care traversau partea carosabilă a str.31 August, cu pas normal, de la stânga la dreapta după direcția de deplasare a automobilului dat, în urma cărui fapt, pietonul Ciuperca Marin a decedat la fața locului, ca rezultat a vătămarilor corporale grave incompatibile cu viața, care le-a primit sub formă de traumatism cranio-cerebral deschis, hemoragii în țesuturile moi ale capului temporal pe dreapta și occipital pe centru-dreapta, fracturi multiple a oaselor bazei craniene, fracturi închise a ambelor oase a gambei stângi, fracturi multiple coaste pe dreapta cu lezarea pleurei și țesutului pulmonar, excoriații a membrelor și regiunii lombare, iar Cotruța Rita s-a ales cu vătămări corporale medii sub formă de ruptură simfizei pubia, fractura marginală os astragal pe dreapta, fractură dublă peroneu pe stînga cu deplasare neînsemnată, echimoze periorbitale pe stînga, escoriații pe frunte, brațul stîng, regiunea lombară pe stînga, plagă superficială ochi stîng, edem neînsemnat țesuturi moi regiunea frontală și nasului cu excoriații superficiale, excoriație vastă în regiunea lombară și aripiei os iliac pe stînga.

Conform raportului de constatare medico-legal toxicologică cu nr.216 din 25.04.2014, în sângele lui Durnea Serghei, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,29 %, echivalent a 2,29 g/l (ora prelevării 01.50, data de 23.04.2014). Ținând cont de faptul că în organismul uman alcoolul etilic se elimină în mod fiziologic în cantitate medie de circa 0,13 % pe oră, Durnea Serghei la momentul comiterii accidentului rutier, orele 22:45, data de 22.04.2014, putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de circa 2.69%, echivalent a 2,69 g/l.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. - procurorul, care a solicitat casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, argumentând că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blândă și nu v-a asigura atingerea scopului pedepsei, deoarece instanța contrar prevederilor art.75 Cod penal, nu a luat în considerație principiul individualizării pedepsei, gravitatea faptei săvârșite de inculpat, care potrivit prevederilor art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina și nu s-a căit sincer de cele comise, deși în rezultatul acțiunilor sale a survenit decesul unei persoane, iar partea vătămată R. Cotruța s-a ales cu leziuni corporale medii,

astfel că aplicarea față de ultimul a pedepsei neprivative de libertate contravine prevederilor art.61 alin.(2) Cod penal;

3.2. - avocatul L. Brînzari, în numele reprezentantului legal al părții vătămate T. Ciupercă și a părții vătămate R. Cotruță, care a solicitat casarea sentinței în latura penală, și anume în partea stabilirii pedepsei, considerând că instanța în mod ilegal a aplicat prevederile art.90 Cod penal în privința inculpatului, astfel că incorect a individualizat pedeapsa stabilită acestuia, contrar prevederilor art.61, 75 Cod penal, de rând ce inculpatul nu și-a recunoscut vina, precum și nu a apreciat comportamentul inculpatului de până și după accident, care fiind colaborator al organelor de drept, urma să aibă un nivel sporit de responsabilitate și nu urma a urca la volan în stare de ebrietate avansată, că a oprit automobilul mult mai departe de locul accidentului, neputând explica coerent motivul, încercând să obstrucționeze acțiunile persoanelor responsabile în vederea determinării stării sale de ebrietate, nu a colaborat cu organul de urmărire penală, a tergiversat examinarea cauzei penale în judecată, încercând să învinovățească și alte persoane, ce demonstrează că inculpatul nu a conștientizat gravitatea faptelor sale, precum și consecințele acestora;

3.3. - inculpatul, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că instanța, neîntemeiat a conchis că în acțiunile lui sunt prezente semnele componentei a infracțiunii imputate; - probele administrate confirmă doar faptul că a avut loc accidentul rutier soldat cu decesul unei persoane, însă nicidecum nu probează că el a încălcat careva reguli ale securității circulației rutiere, care ar fi în legătură cauzală cu consecințele accidentului rutier - decesul victimei; organul de urmărire penală a admis încălcări de procedură, ce duc la nulitatea probelor prezentate de acuzare, deoarece pornirea urmăririi penale s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art.262 și 274 Cod de procedură penală, în lipsa unei sesizări înaintate în ordinea art.262 sau a unui raport de autosesizare a procurorului, în care să fie expuse circumstanțele depistate și să se dispună înregistrarea infracțiunii, pe caz nu este adoptată o hotărâre pe marginea procesului penal înregistrat cu nr.20140400810 din 23.04.2014, privitor la accidentul ce a avut loc, de rând ce în baza art.262 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală urma să pornească urmărirea penală și, constatând că nu este competentă să o exercite, urma să transmită cauza procurorului pentru a o transmite organului competent; - raportul de expertiză toxicologică nr.216 din 25.04.2016 nu poate fi admis ca probă, urmând a fi constatată nulitatea lui în condițiile art.94 alin.(1), 251 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, deoarece a fost efectuat cu derogare de la prevederile Hotărârii Guvernului R.Moldova nr.296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinarea medico-legală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei și a Ordinului MS nr.80 din 20.03.2009 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice, pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similar acestora, în care se indică modul de recoltare a sângelui și păstrarea

acestui, ce la caz nu a avut loc, fiindcă personal nu a asistat la sigilarea mostrelor de sânge prelevate de la el și de a se încredința despre autenticitatea lor; - procesele verbale de experiment în procedura de urmărire penală și raportul de expertiză autotehnică nr.1216 din 04.07.2014, la fel nu demonstrează vinovăția sa, deoarece experimentul a avut loc în lipsa lui, iar expertul efectuând raportul de expertiză autotehnică s-a bazat nu pe datele inițiale prezentate de partea acuzării, dar a folosit în calitate de parametri viteza de deplasare a autoturismului de 40-50 km/oră, viteză ce nu corespunde circumstanțelor accidentului rutier; - la efectuarea de către organul de urmărire penală a cercetării autorurismului la 23.04.2014, nu au fost respectate dispozițiile art.118 și 301 Cod de procedură penală, deoarece cercetarea a fost efectuată în lipsa lui și fără acordul scris al proprietarului, în lipsa ordonanței procurorului; - nevinovăția sa a fost dovedită pe deplin prin declarațiile sale, prin care se confirmă că dânsul a încercat să evite accidentul rutier, dar nu a reușit, din motiv că persoanele au apărut pe neașteptate în fața automobilului, el a reacționat frânând, însă nu a putut evita tamponarea, declarații ce au fost confirmate și de către martorii V.Pascaru, I.Svecla și A.Craveț; - decesul unei persoane și vătămarea medie a integrității corporale și sănătății altei persoane, s-au datorat comportării imprudente a victimelor, care au neglijat cerințele regulamentului circulației rutiere; - accidentul rutier, deși prezintă o faptă prejudiciabilă, este lipsit de temeiul juridic al răspunderii penale, deoarece nu întrunește latura subiectivă și obiectivă a componenței de infracțiune, și anume lipsa încălcării regulilor de circulație de către dânsul și vinovăția sa, deoarece nu î-și dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și conform circumstanțelor cauzei, nu putea să le prevadă, ceea ce potrivit prevederilor art.20 Cod penal (cazul fortuit), art.275 pct.3) Cod de procedură penală, constituie o circumstanță care exclude tragerea lui la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, a fost admisă cererea avocatului L.Bînzari, care reprezintă interesele reprezentantului legal al părții vătămate T. Ciuperca și a părții vătămate R. Cotruța privind retragerea apelului declarat împotriva sentinței în cauza penală în privința lui S. Durnea, cu încetarea procedurii de apel.

A fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror și admis apelul declarat de inculpat, casată sentința, din alte motive decât cele invocate, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui S. Durnea, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, s-a dispus încetarea procesului penal în temeiul art.2 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

4.1. Instanța de apel a constatat că Durnea Serghei, fiind deținător al permisului de conducere cu categoria „B”, la 22 aprilie 2014, în jurul orei 22:45, conducând automobilul de model Xxxxx, cu n/î XXXXX, deplasându-se pe partea carosabilă a

str.31 August, din direcția str. Independenței spre str. Ștefan cel Mare, mun. Bălți, având viteza de deplasare de aproximativ 50 km/oră, în regiunea intersecției cu str.Voluntarilor, mun. Bălți, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, grav a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, și anume: - pct.10 alin.(1) lit.b), potrivit căruia „Persoana care conduce un vehicul trebuie să posedă cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posedă dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum pct.45 subpct.(1), (2), potrivit cărora „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu a ținut cont de condițiile climaterice, deplasându-se pe timp de noapte, în rezultatul cărui fapt nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, incorect a apreciat situația de trafic, tamponând cu partea din față a automobilului doi pietoni - Ciuperca Marin și Cotruța Rita, care traversau partea carosabilă a str.31 August, cu pas normal, de la stânga la dreapta după direcția de deplasare a automobilului dat, în urma cărui fapt, pietonul Ciuperca Marin a decedat la fața locului, ca rezultat a vătămarilor corporale grave incompatibile cu viața, care le-a primit sub formă de traumatism cranio-cerebral deschis, hemoragii în țesuturile moi ale capului temporal pe dreapta și occipital pe centru-dreapta, fracturi multiple a oaselor bazei craniene, fracturi închise a ambelor oase a gambei stîngi, fracturi multiple coaste pe dreapta cu lezarea pleurei și țesutului pulmonar, excoriații a membrelor și regiunii lombare, iar cet.Cotruța Rița i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de ruptură simfizei pubia, fractura marginală os astragal pe dreapta, fractură dublă peroneu pe stânga cu deplasare neînsemnată, echimoze periorbitale pe stânga, escoriații pe frunte, brațul stîng, regiunea lombară pe stânga, plagă superficială ochi stîng, edem neînsemnat țesuturi moi regiunea frontală și nasului cu excoriații superficiale, excoriație vastă în regiunea lombară și aripii os iliac pe stânga.

Instanța de apel, verificând probele acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de prima instanță, cât suplimentar și de către instanța de apel, a constatat că baza probantă administrată în cauză demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului, acțiunile căruia corect urmează a fi încadrate în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Concluzia dată instanța și-a bazat-o pe declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate T. Ciuperca, a părții vătămate R. Cotruța, a martorilor D.Pogurschii, V.Slabu, cât și probele scrise - informația telefonică „112” din 22.04.2014 referitor la comiterea accidentului rutier; - procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, cu schița acestuia și de cercetare la fața locului din 23.04.2014; de examinare

și verificare a stării tehnice a unității de transport din 22.04.2014; de cercetare a unui fail din polietilenă de culoare deschisă din 24.04.2014; de ridicare din 07.05.2014 a înregistrărilor video din 22.02.2014 din incinta magazinului alimentar „Leocast Plus”, situat pe str.31 August, mun. Bălți; raportul de expertiză nr.1216 din 04.07.2014, prin care s-a constatat că conducătorul automobilului de model „Xxxxx”, cu n/î XXXXX, în momentul apariției pietonilor pe partea carosabilă, ca obstacol de circulație, a dispus de posibilitate tehnică să evite tamponarea prin frânare, raportul de expertiză medico-legală 192/D din 08.05.2014, potrivit căruia s-a constatat că moartea lui M.Ciuperca a survenit în scurt timp după provocarea vătămărilor în urma accidentului rutier și între leziunile depistate și deces există legătura de cauzalitate; raportul de expertiză medico-legală nr.190/D din 16.05.2014, potrivit căruia lui R. Cotruța i-au fost cauzate vătămări corporale medii; procesele-verbale din 19.05.2014 de cercetare a imaginilor video a accidentului rutier din 22.04.2014; de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 20.05.2014, prin care martorul D.Podgurschii a indicat locul comiterii accidentului rutier; de experiment în procedura de urmărire penală din 20.05.2014, prin care a fost constatăată viteza de deplasare a pietonilor și câmpul de vizibilitate a conducătorului auto de la locul șoferului; raportul de expertiză medico-legală nr.272 din 07.06.2014, conform căruia la examinarea lui S.Durnea vătămări corporale vizibile nu s-au depistat.

La fel, instanța de apel a conchis că, întru calificarea acțiunilor inculpatului S.Durnea în baza art.264 alin.(4) Cod penal, s-au reținut așa probe ca ordonanța de ridicare a două eprubete cu a câte 10 ml sânge fiecare, recoltate de la S.Durnea la 23.04.2014, raportul de expertiză medico-legală a sângelui lui S.Durnea cu nr.216 din 25.04.2014, potrivit căruia în sânge s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,29% echivalent a 2,29g/l (ora prelevării 01.50, data 23.04.2014). Însă, în urma vizionării suportului electronic cu inscripția „Disc 01 -02” și „Discul 03”, instanța de apel a conchis că, colectarea mostrelor de sânge de la S.Durnea pentru constatarea consumului de alcool, de către organul de constatare și organul de urmărire penală, a fost efectuată contrar Hotărârii Guvernului R.Moldova nr.296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooloscopică și examinarea medico-legală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, și a ordinului Ministerului Sănătății nr.80 din 20.03.2009 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, prin care este expres prevăzută modalitatea de recoltare a sângelui și păstrarea acestuia, deoarece din înregistrarea video prezentată este vizibil numai momentul când lui S.Durnea i-au fost prelevate probele biologice de sânge, după care ultimul a fost dus în alt birou, iar după 10-15 minute, conform înregistrării, în biroul în care se afla S.Durnea au fost aduse flacoanele-eprubetele pentru a pune semnătura, care deja erau sigilate în lipsa inculpatului, din care motiv instanța de apel a concluzionat că acestea nu pot fi

admise ca probe, deoarece încălcarea dată atrage nulitatea actelor procedurale în temeiul art.94 alin.(1), 251 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală.

Cât privește restul argumentelor formulate de inculpat, cu privire la nevinovăția sa, instanța de apel le-a respins, pe motiv că au fost obiect de discuție în prima instanță, care corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului.

Referitor la apelul declarat de procuror, instanța de apel, a indicat că, la fel, urmează a fi respins ca nefondat, pe motivele supra enunțate.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia că procesul penal în privința lui S.Durnea urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea Legii privind amnistia, deoarece inculpatul întrunește cerințele stipulate în art.2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia de a reîncadra acțiunile inculpatului din prevederile art.264 alin.(4) în cele ale art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal și încetarea procesului penal în baza art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, pe motiv că colectarea mostrelor de sânge de la S.Durnea pentru constatarea consumului de alcool a avut loc cu încălcări esențiale, ce a dus la nulitatea actelor procedurale, în condițiile art.94 alin.(1), 251 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, însă instanța nu a dat apreciere raportului de expertiză medico-legală toxicologică nr.216 din 25.04.2014, raportului colaboratorului de poliție V.Secieru privind comportamentul agresiv al inculpatului, unde a relatat că în cadrul discuției S.Durnea avea semne vizibile de stare de ebrietate alcoolică, dereglări de articulații, reacție încetinită, neadecvată la întrebările adresate, din cavitatea bucală se simțea miros puternic de alcool, ceea ce a dus la o bănuială rezonabilă de săvârșire a accidentului rutier în stare de ebrietate, că pe procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate există semnătura lui S.Durnea, iar concluziile expertului nu au fost contestate în termen de 3 zile de la data primirii concluziei; - în dispensarul narcologic, unde s-au prelevat de la S. Durnea probele biologice de sânge în 2 eprubete, ultimul nu a refuzat de la nici o acțiune de prelevare a probei, de unde rezultă că inculpatul, cât și avocatul acestuia, nu au înaintat careva cereri până la prezentarea materialelor de urmărire penală, prin care ar fi invocat ilegalitatea acțiunilor procesuale din cadrul urmăririi penale; - instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de partea acuzării în apel, și anume referitor la aplicarea unei pedepse mai aspre, față de cea stabilită de prima instanță.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, casată total decizia Colegiului penal al

Curtii de Apel Bălți din 22 februarie 2017, și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a menționat că potrivit apelului declarat de procuror, unicul și cel mai de bază argument invocat a fost referitor la pedeapsa stabilită lui S.Durnea în baza art.264 alin.(4) Cod penal, considerând că pedeapsa aplicată inculpatului cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă este greșită, deoarece instanța nu a luat în considerație principiul individualizării pedepsei prevăzut de art.75 Cod penal, gravitatea faptei, ce a dus la decesul unei persoane și cauzarea vătămarilor corporale altei persoane, că inculpatul atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în ședințele de judecată nu și-a recunoscut vina și nu s-a căit sincer de cele săvârșite, astfel că pedeapsa neprivativă de libertate aplicată inculpatului contravine prevederilor art.61 alin.(2) Cod penal, și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Instanța de apel, prin decizia din 22.02.2017, a respins apelul declarat de procuror, menționând că motivul respingerii a fost descris în decizie la pct.8-9, dar făcând o retrospectivă a deciziei recurate, Colegiul penal a conchis că instanța de apel, nu s-a expus asupra motivelor din apelul procurorului, astfel că argumentele invocate de procuror în recurs își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuată în cauză, inclusiv sub aspectul că, judecând apelul, instanța nu s-a pronunțat asupra principiilor stipulate în art.61 alin.(2) și art.75 Cod penal și argumentelor invocate în apelul declarat de procuror referitor la caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite de S.Durnea, că acesta săvârșind infracțiunea în stare de ebrietate nu și-a recunoscut vina, nu s-a căit în cele comise, că infracțiunea comisă este una gravă, asupra consecințelor ce au survenit în rezultatul accidentului rutier în urma căreia a decedat o persoană, iar alta s-a ales cu vătămări corporale medii.

La fel, în recurs procurorul a invocat că, instanța de apel, neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului de la alin.(4) la alin.(3) art.264 Cod penal, nu a verificat dacă inculpatul, cât și avocatul acestuia, au înaintat careva cereri până la prezentarea materialelor de urmărire penală, prin care ar fi invocat ilegalitatea acțiunilor procesuale din cadrul urmăririi penale, întru a duce la nulitatea actelor procedurale, în condițiile art.94 alin.(1), 251 alin.(1), (3) Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța în decizie a enumerat un șir de acte aflate în materialele cauze de la volumul 1 până la volumul 3, fără a indica ce reprezintă și ce confirmă sau infirmă acestea, fără a le da careva apreciere (f.d.17-19 v.4).

Totodată, Colegiul penal, având obligația de a judeca recursul în conformitate cu prevederile art.434 alin.(1) Cod de procedură penală, verificând legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar, a constatat că instanța de apel, încadrând acțiunile inculpatului S.Durnea în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, a dispus încetarea procesului penal, în temeiul art.2 din Legea nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova.

În acest sens Colegiul penal a atestat că, într-adevăr la 29.07.2016, a fost adoptată Legea nr.210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova. Potrivit art.2 din Legea dată, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art.1 și nu cade sub incidența art.10, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29.07.2016, pentru care Codul penal, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

La caz, instanța de apel a considerat că S.Durnea este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, ce a avut loc în anul 2014, săvârșirea căreia se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani.

Respectiv, la prima vedere circumstanțele de fapt ale cauzei se încadrează în prescripțiile generale ale Legii nr.210 privind amnistia, însă aplicarea acestei legi față de inculpat este reglementată de art.2, care stipulează expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.10, adică să manifeste căință activă autodenunțându-se de bună voie sau prin contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Totodată, în acest punct de analiză se evidențiază că, înainte de a aplica actul amnistiei, instanța urmează să determine, dacă inculpatul a manifestat căință activă față de fapta infracțională comisă, care se apreciază în conformitate cu criteriile stabilite de art.57 Cod penal.

În cauza deferită judecării, Colegiul penal lărgit a constatat că, reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de apel nu a reținut rigorile care urmează a fi respectate pentru aplicarea Legii privind amnistia, deoarece după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată, inculpatul nu a recunoscut vina, nu a manifestat căință sinceră față de fapta comisă și nici nu a solicitat verbal ori în scris aplicarea amnistiei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 martie 2019 a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Durnea Serghei, admis apelul procurorului în procuratura mun. Bălți, Eduard Fistic, casată sentința parțial cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Durnea Serghei a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 (patru) ani.

Pedeapsa închisorii a fost dispusă să fie executată în penitenciar de tip deschis.

În rest au fost menținute dispozițiile sentinței instanței de fond.

7.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a considerat că, judecînd cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectîndu-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din

punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Durnea Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(4) Cod penal – „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate”.

Soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile inclusiv a inculpatului Durnea Serghei, a reprezentantului legal al părții vătămate Ciuperca Tatiana, a părții vătămate Coruța Rita, a martorilor Podgurschii Danil, Slabaru Vasile, Pașcani Vitalie, Sfecla Ilia, Craveț Alexei precum și prin materialele cauzei: informația telefonică „112” din 22.04.2014, ora 22:55, conform căreia pe str.31 August, mun. Bălți, a fost comis un accident rutier; procesul-verbal de cercetare la locul accidentului rutier împreună cu schița accidentului rutier din 22.04.2014; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.04.2014, prin care s-a examinat locul accidentului rutier; procesul-verbal despre examinarea și verificarea stării tehnice a unității de transport care a fost implicată în accidentul rutier din 22.04.2014; procesul-verbal de cercetare a obiectului din 14.04.2014; raportul de expertiză medico-legală nr.216 din 25.04.2014, conform căruia în sângele lui Durnea Serghei s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,29%, echivalent a 2,29g/l (ora prelevării 01.50, data 23.04.2014).

Colegiul penal a apreciat nerecunoașterea vinei de către inculpat, ca o metodă de autoapărare, cu scopul de a se eschiva de răspunderea pentru cele comise, totodată nerecunoașterea vinei nu echivalează cu achitarea acestuia, dat fiind că sînt prezente destule probe care dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În asemenea circumstanțe, ținînd cont de cele constatate supra, Colegiul a menționat că nu poate fi admisă solicitarea inculpatului privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art.264 alin.(3) Cod penal și încetarea procesului penal în baza Legii cu privire la amnistie, or, prin probele cauzei penale, s-a confirmat vina lui de comiterea infracțiunii prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal, infracțiune pentru care nu sunt aplicabile prevederile Legii menționate.

Cu referire la apelul procurorului privind blîndețea pedepsei, Colegiul penal a menționat că instanța de apel reține, că în sensul art.414 Cod de procedură penală una din chestiunile de drept asupra căreia urmează să se pronunțe instanța de apel, în cazul în care asupra ei nu s-a pronunțat, sau s-a pronunțat greșit instanța de fond, este dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, încălcarea prevederilor legale referitoare la chestiunea menționată ducând la desființarea sentinței cu rejudecarea cauzei.

Colegiul penal a reținut că, în latura pedepsei prima instanță incorect a individualizat pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului.

Astfel. Colegiul penal a considerat, că constatarea instanței de fond: „*ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii, persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, are la întreținere trei copii minori, cât și de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, instanța consideră că scopul pedepsei definit de art.61 Cod penal poate fi atins, aplicînd față de inculpat o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea art.90 Cod penal*” este una neîntemeiată, formală și inadmisibilă în speța dată în latura suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece potrivit art. 90 Cod penal, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

8. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului Durnea Serghei, la data de 11 aprilie 2019, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor atacate, cu rejudecarea cauzei și emiterea unei noi decizii, prin care cet. Durnea Serghei să fie recunoscut culpabil de infracțiunea prevăzută de art. 264 alin.(3) Cod penal, cu aplicarea legii nr.210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, cu încetarea procesului penal în temeiul art. 435 alin. (2) lit. (b) Cod de procedură penală.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat :

- instanța de fond cît și cea de apel nu a luat în considerație că pornirea urmăririi penale pe caz s-a efectuat cu esențiale încălcări a prevederilor art. art. 262 și 274 Cod de procedură penală și anume, în lipsa unei sesizări înaintate în ordinea art. 262 Cod de procedură penală, sau a unui raport de autosesizare a procurorului în care să fie expuse circumstanțele depistate și să se impună înregistrarea infracțiunii;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului invocat în cererea de apel a inculpatului prin care se constată că la colectarea mostrelor de sînge de la Durnea pentru constatarea consumului de alcool, de către organul de constatare și organul de urmărire penală au fost admise mai multe încălcări esențiale de la prevederile Hotărîrii Guvernului RM nr. 296 din 16.04.2009 „cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinarea medico-legală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei” (MO nr. 80-81 din 24.04.2009) și a Ordinului MS nr. 80 din 20.03.2009 „cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora”;

- instanța de apel neîntemeiat nu a constatat o încălcare prin faptul că conform înregistrării video cercetată în instanța de apel este vizibil faptul că la prezentarea lui Durnea Serghei a ordonanței și procesului-verbal de ridicare a probelor pentru a face cunoștință și a semna, Durnea Serghei face însemnări și obiecții pe una din actele date, prin care își exprimă dezacordul său cu acțiunile date. Pe cînd în

materialele cauzei lipsește careva inscripții făcute de Durnea Serghei în ordonanța nominalizată;

- în concluzie, încălcările depistate, alcătuind neglijare a garanțiilor consfințite în Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, Constituției și Codului de procedură penală, au dus la adoptarea unei concluzii eronate a experților și, respectiv, fac admisibilă anularea ordonanței de ridicare din 23.04.2014 și a raportului de expertiză medico-legală a sîngelui cet. Durnea Serghei cu nr.216 din 24.04.2014 ca probă;

- instanța de apel nu a individualizat pedeapsa potrivit prevederilor art. 61, 75 Cod penal și a practicii judiciare constante, ce a dus la stabilirea unei pedepse neechitabile și se consideră o eroare de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nejustificat nu a ținut cont de faptul că inculpatul Durnea Serghei se caracterizează pozitiv, are la întreținere nu trei dar patru copii minori, iar în august 2019 urmează să aibă cinci copii minori la întreținere. Deține titluri și grade speciale anterior fiind Colonel de poliție, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost atras la răspundere penală, a recuperat binevol prejudiciul material și cel moral, iar circumstanțe agravante nu au fost constatate, și greșit a admis apelul declarat de procuror, astfel decizia instanței de apel nu poate fi menținută.

Totodată, la materialele cauzei penale este depusă cererea inculpatului Durnea Serghei cu privire la încetarea procesului penal în baza art.2-6 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova.

În cererea sa inculpatul menționează că vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal o recunoaște integral, se căiește sincer de cele întâmplate, paguba materială și morală a restituit-o integral.

9. La recursul ordinar declarat de către avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat din motiv că în prezenta cauză penală nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărîrea adoptată.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurentul în textul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece argumentele expuse în recursul depus au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra tuturor argumentelor și motivelor relevante invocate inclusiv în prezentul recurs instanța de apel s-a pronunțat clar în decizia atacată, motivarea soluției corespunde cu dispozitivul hotărârii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal consideră neîntemeiate și declarative argumentele invocate de inculpat precum că „*vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal o recunoaște integral, se căiește sincer de cele întâmplate, paguba materială și morală a restituit-o integral și acțiunile lui urmează a fi recalificate în baza art.264 alin.(3) Cod penal, pe motiv că acesta la momentul comiterii infracțiunii nu era în stare de ebrietate*” or, din conținutul raportului colaboratorului de poliție Secrieru Vitalie, rezultă, că în timpul discuției cu Serghei Durnea, acesta avea semne vizibile de stare de ebrietate alcoolică, dereglare de articulații, reacție încetinită, neadecvată la întrebările adresate, din cavitatea bucală se simțea miros puternic de alcool, declarațiile colaboratorului fiind pe deplin confirmate prin raportul de expertiză medico-legală toxicologică nr.216 din 25.04.2014, conform căruia în sângele cet. Durnea Serghei, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2.29%,

echivalent a 2.29 g/l (ora prelevării 01.50, data 23.04.2014). Ținând cont de faptul că alcoolul din organismul uman în mod fiziologic se elimină în cantitate medie de cca, 0.13 % pe oră, la momentul comiterii accidentului rutier, orele 22:45, data de 22.04.2014, cet. Durnea Serghei, putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cca.2,69 %, echivalent a 2,69 g/l (f.d.97-99 vol. I). Prin urmare, instanța de apel corect a încadrat acțiunile inculpatului Durnea Serghei la alin. (4) art. 264 Cod penal, după indicii calificativi - „*încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate*”, la caz existînd suficiente probe prin care s-a confirmat vina lui de comiterea infracțiunii prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal, astfel solicitarea inculpatului de a fi reîncadrate acțiunile lui în baza art.263 alin. (3) Cod penal sunt lipsite de temeii.

La fel, și argumentele inculpatului precum că, „*colectarea mostrelor de sânge, a fost efectuată cu încălcări de procedură, iar procesul-verbal de cercetare la fața locului nu indică corect lățimea carosabilului*”, sunt nefondate, or, din materialele cauzei rezultă, că atât procesul-verbal de ridicare a mostrelor de sânge din 23.04.2014, cât și *procesul-verbal de cercetare la fața locului, au fost semnate de inculpat, ultimul nu a avut careva obiecții, n-a contestat legalitatea acestora, iar careva temeii de a le declara nule la caz lipsește, instanța de apel întemeiat le-a pus la baza soluției de condamnare a inculpatului (f.d.41, vol.I).*

Cu privire la argumentul invocat de recurent că, „*pornirea urmăririi penale pe caz s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art.262 și art.274 Cod de procedură penală și anume, în lipsa unei sesizări înaintate în ordinea art.262 Cod de procedură penală, sau a unui raport de autosesizare a procurorului în care să fie expuse circumstanțele depistate și să se dispună înregistrarea infracțiunii*”, se reține, că acesta este unul la fel neîntemeiat, or, urmărirea penală a fost pornită în baza materialelor acumulate în baza raportului ofițerului de urmărire penală a SUP IP Bălți, în strictă conformitate cu normele enunțate în vigoare la data întocmirii actului, la caz lipsind circumstanțe care exclud urmărirea penală, prevăzute la art.275 Cod de procedură penală.

Astfel, potrivit alin.(1) pct.4 și alin.(3), art.262 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal prin : depistarea nemijlocit de către organul de urmărire penală sau procuror a bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.

În cazul depistării infracțiunii nemijlocit de către lucrătorul organului de urmărire penală, acesta întocmește un raport în care expune circumstanțele depistate și dispune înregistrarea infracțiunii.

Argumentul invocat de apărare, precum că „*potrivit ordonanței de urmărire penală din 23.04.2014, a fost pornită urmărirea penală numai pe faptul încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conducea*

mijlocul de transport, iar ulterior, în ordonanța de punere sub învinuire, i-a fost incriminat încălcarea regulilor securității circulației rutiere soldate cu decesul unei persoane, precum și cauzarea vătămărilor corporale medii altei părți vătămate, pe acest fapt neexistând vre-o ordonanță, astfel, fiind pus sub învinuire pentru comiterea unei infracțiuni în privința cărei nu a fost pornită urmărirea penală”, este unul neântemeiat, instanța de apel corect s-a expus în decizia sa și anume că „atâta timp cât urmărirea penală nu este finisată, ca rezultat al urmării penale, pot surveni modificări în privința unor semne calificative ale învinuirii. Procurorul este în drept de a recalifica fapta în sensul atenuării sau agravării ori poate pune persoana sub învinuire pentru alte componente de infracțiuni, dacă aceste concluzii rezultă din materialele cauzei” (f.d.194, vol.IV), or, la caz nu se constată careva încălcări procedurale ce ar răsturna soluția.

Astfel, art.283 alin.(1) Cod de procedură penală stipulează, că dacă, în cursul urmării penale, apar temeuri pentru schimbarea sau completarea acuzații înaintate învinuitului, procurorul este obligat să înainteze învinuitului o nouă acuzare sau să o completeze pe cea anterioară în conformitate cu prevederile articolelor respective din prezentul cod.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și argumentele invocate de avocat precum că, „procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.04.2014, împreună cu schița, procesul-verbal de cercetare a obiectului din 24.04.2014, raportul de expertiză medico-legală toxicologic cu nr.216 din 25.04.2014, procesul-verbal de experiment în procedura de urmărire penală din 20.05.2014, procesul-verbal de experiment în procedura de urmărire penală din 20.05.2014, raportul de expertiză autotehnică nr. 1216 din 04.07.2014, au fost administrate cu esențiale încălcări a legislației procesual penale și a drepturilor legale ale sale, încălcări care atrag nulitatea probelor date”, or, nici în cursul efectuării acțiunilor urmării penale și nici la finisarea urmării penale, nu au fost înaintate careva obiecții în acest sens, acestea fiind întocmite în corespundere cu normele procedurale relevante, iar temei legal de a le declara nule lipsește. Toate actele procedurale, inclusiv și schița accidentului rutier, sunt semnate personal de către inculpatul Durnea Serghei, iar invocarea precum că nu este de acord cu aceste înscrisuri, este una declarativă, fiind combătută prin materialele cauzei, care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului de infracțiunea comisă, iar cele indicate de recurent, nu se încadrează în temeiurile prevăzute în art.427 Cod de procedură penală.

10.1. În continuare, Colegiul penal reține, că nici temeiul pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauză, întrucât instanța de apel i-a aplicat inculpatului Durnea Serghei în baza art.264 alin.(4) Cod penal, pedeapsa echitabilă sub formă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

De asemenea, se constată, că instanța de apel a efectuat o temeinică

individualizare a pedepsei aplicate inculpatului Durnea Serghei, atât sub aspectul naturii cât și al cuantumului acesteia, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art.75 Cod penal.

Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Astfel, la caz se atestă că instanța de apel a efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite sub formă de închisoare de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, apelul declarat de inculpat fiind corect respins ca nefondat, totodată instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu aplica în privința inculpatului Durnea Serghei prevederile art.90 Cod penal.

Instanța de apel corect a menționat că inculpatul deși anterior nu a fost în conflict cu legea, totuși infracțiunea de care se face vinovat - art.264 alin.(4) Cod penal potrivit prevederilor art.16 Cod penal face parte din categoria celor grave, infracțiune comisă în stare de ebrietate, care, din imprudență, s-a soldat cu decesul unei persoane și cauzarea leziunilor corporale medii altei persoane, la fel s-a ținut cont și de personalitatea inculpatului, care a recunoscut parțial vina, comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, circumstanțe care relevă faptul, că în cazul suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare, inculpatul nu va conștientiza seriozitatea și caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, existînd riscul că Durnea Serghei nu va trage concluziile convenite și nu se va corecta.

Solicitarea recurentului privind aplicarea prevederilor art.2-6 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova cu încetarea procesului penal în privința acestuia, Colegiul o consideră neîntemeiată și menționează în acest sens că, la 29.07.2016, a fost adoptată Legea nr.210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova. Potrivit art.2 din Legea dată, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art.1 și nu cade sub incidența art.10, este pasibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29.07.2016, pentru care Codul penal, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani. Totodată, art.10 lit. d) stabilește clar

că prevederile art.1-9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (4) - (6) Cod penal.

La caz, se constată că Durnea Serghei este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal, respectiv, circumstanțele de fapt ale cauzei nu se încadrează în prescripțiile generale de aplicare ale Legii nr.210 privind amnistia, existînd interdicția de a fi aplicată această lege la art.10 lit.d), iar solicitările inculpatului de a fi reîncadrate acțiunile acestuia în baza alin. (3) art.264 Cod penal, fiind nefondate, nu pot fi reținute, circumstanțe ce condiționează respingerea recursului.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerîndu-le declarative și irelevante pentru speța dată, fiindcă cauzele Varga și alții vs Ungaria din 10.03.2015, Norbert Sikorski vs Polonia din 22.10.2009 și Kyprianov vs Cipru din 15.12.2005 nu sunt aplicabile cazului dat, decizia instanței de apel fiind legală și motivată.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului Durnea Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Durnea Serghei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie